

Hoa Tử Đằng

Contents

Hoa Tử Đằng	1
1. Chương 1	1

Hoa Tử Đằng

Giới thiệu

Tên gốc: Gió hè thổi qua giàn hoa tử đằngEditor: Sam (p3104)Thể loại: truyện ngắn, hiện đạiĐộ dài: 4 chươngNgười ch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoa-tu-dang>

1. Chương 1

Làm xong thực tập ba tháng hè cô vội vàng về nhà, tháng bảy đã kết thúc, thu dọn hành lý xong, Hạ Tử La chuẩn bị chuyển đi về quê nhà.

Mẹ ở phía sau lặng lẽ nhìn cô một lúc lâu, cuối cùng bà nhin không được nói: “Tử La, con còn chưa hết hy vọng sao? Cậu ấy không trở về nữa đâu.”

Động tác của Hạ Tử La ngừng một lát, cô thản nhiên nói: “Con chỉ trở về xem thử.”

“Haiz, xem thử cũng được.” Mẹ thở dài rồi đi ra ngoài.

Hạ Tử La ngồi trên mép giường, những sợi tóc dài rũ xuống, gương mặt ảm Ứt một mảng. Kỳ thật cô cũng biết anh không trở về nữa, nhưng trong lòng cô luôn ôm một tia hy vọng. Hơn nữa, thói quen nhiều năm như vậy, không thể nói bỏ là bỏ ngay.

Chuyến đi một mình quả là rất nhàm chán. Những năm gần đây, mỗi lần ngồi xe một mình, Hạ Tử La đều suy nghĩ, năm đó anh làm sao một mình chịu được sự cô độc dài đằng đẵng khi đặt chân đến một nửa địa phương của đất nước Trung Quốc chứ?

Có lẽ, với tính cách của anh, dọc đường quen biết nhiều bạn bè cũng không phải không có khả năng, tựa như anh và cô.

Quê nhà đã không còn thân thích, may mà vẫn còn nhà ở đây, sau khi trở về cô không cần lo lắng chỗ ở. Nhà của cô cũng chính là nhà cho thuê phòng, chỉ khi cô nhớ lại hồi xưa, hàng năm trở về đều rất nhiệt tình.

Kỳ thật phần lớn thời gian cô không trò chuyện gì nhiều, thường thường một mình ngồi dưới giàn hoa tử đằng, chỉ ngồi cả ngày. Thỉnh thoảng cô cũng sẽ đi dạo trong trấn nhỏ, những năm gần đây thị trấn phát triển rất nhanh, nhiều sự vật trong ký ức đang dần dần biến mất, tựa như một số thứ, đến cuối cùng chỉ còn lại hồi ức.

Vào ngày thứ mười lăm cô sẽ rời khỏi, mỗi lần đều ở lại mười bốn ngày, đây là thói quen của cô. Mặc dù biết kết quả, nhưng chờ đợi đã trở thành cuộc sống của cô trong những năm gần đây.

Tháng chín trở lại trường cô sẽ là năm thứ ba. Bạn học trước kia không nói tới chuyện yêu đương, lúc này đã oanh oanh liệt liệt đề cập tới vấn đề này. Là ai nói đại học bốn năm, thực ra chỉ có ba năm. Năm thứ nhất ngây ngô, năm thứ hai hoang mang, năm thứ ba xác định mục tiêu, năm thứ tư là giữ lại cho cuộc sống. Công việc, thi nghiên cứu sinh hay là xuất ngoại, những điều này cần sự chuẩn bị dài lâu và gian khổ.

Đây cũng là thời điểm rất nhiều sinh viên năm thứ ba nắm chặt thời gian bàn về một lý do lâu dài! Dù sao ai cũng nói, tình yêu thời đại học mới là tình yêu hồn nhiên trong sáng.

Từ hồi trung học đã có không ít người theo đuổi cô, tới đại học đương nhiên càng nhiều. Hạ Tử La, như là cái tên của cô, thanh tú tao nhã xinh đẹp. Thế nhưng phía trước phía sau nhiều người như vậy, chẳng ai có thể giành được mỹ nhân về.

Ngay cả mẹ cô cũng nói, tròn hai mươi, có thể nghiêm chỉnh bàn chuyện yêu đương, đừng bỏ lỡ thời gian đẹp nhất, đại học tốt như vậy. Thế nhưng khoảng thời gian đẹp nhất của cô, tại mùa hè năm đó, dường như đã dùng hết rồi.

Cô đến tuổi này, hội học sinh đoàn thể gì đó đều nên rút khỏi. Ai ngờ trước khi nghỉ nhiệm kỳ năm thứ hai cô lại hồ đồ trở thành hội trưởng của ban nghệ thuật, ban này nói đen không đen, mỗi người mỗi ý. Nhưng Hạ Tử La lại thấy rằng ở hội này hai năm trời cô đã làm quen với rất nhiều bạn học ưu tú và đáng tin cậy.

Tháng chín, việc đón sinh viên mới là công việc chính của ban. Thân là hội trưởng ban nghệ thuật, Hạ Tử La bận rộn đến trời đất u ám. Đầu tiên là phân phối nhiệm vụ, từ trên truyền xuống dưới, tiếp theo là tổ chức và sắp xếp tiệc tối đón sinh viên mới, đây chính là trọng tâm trong việc đón sinh viên mới. Chờ bạn xong những việc này, ngay sau đó là chiêu sinh và phỏng vấn. Khi làm xong tất cả việc này, cả tháng chín đều trôi qua, nhìn thấy những gương mặt non nớt vừa tới với vẻ hưng phấn chờ mong, trong lòng cô hâm mộ lại cảm khái.

Theo thông lệ của hội học sinh, sau khi xong mọi chuyện sẽ có liên hoan. Hôm liên hoan Hạ Tử La vẫn trốn ở một góc tự rót trà uống. Sau đó mọi người uống rất nhiều, kêu gào, đùa giỡn, kể ra huy hoàng và đau khổ của lẫn nhau, ngay cả đối phương có bao nhiêu tin đồn vụn vặt cũng kể ra.

Những chuyện này vốn không liên quan tới Hạ Tử La, lần nào cô cũng chỉ lẳng lặng ngồi nghe. Nhưng lần này, không biết là ai gây khó dễ cho cô, lớn tiếng gào một câu: “Trong hội đoàn của chúng ta chỉ có một mình Tử La chưa bao giờ yêu đương. Tử La, chẳng lẽ nhiều thanh niên đẹp trai như vậy, người nào cũng chướng mắt cậu sao?”

Lời này vừa thốt ra, lập tức có người bên cạnh thêm mắm thêm muối.

“Nói đi! Tử La, mấy năm nay cậu khiến rất nhiều người trông mòn con mắt cũng nhìn không tới, cậu không thể nhìn trường chúng ta ai cũng chướng mắt hết chứ!”

“Toàn quốc còn có nam sinh ưu tú hơn trường chúng ta sao? Tử La không tiện nói à?”

“Đúng vậy! Tử La cậu là tài nữ đệ nhất của khoa tiếng Trung, vấn đề cá nhân đều trở thành vấn đề của mọi người.”

Tiếng ồn ào nhất thời im bật, mọi người tò mò nhìn qua cô. Thật không ngờ, lúc nào cô cũng khiêm tốn đến mức không thể khiêm tốn hơn lại thu hút sự chú ý của bọn họ. Hạ Tử La hít sâu một hơi, chậm rãi nói: “Tớ còn chưa nghĩ đến vấn đề này, xem duyên phận thôi!” Bốn lạng đầy ngàn cân, chẳng khác nào không nói, mọi người thấy cô không có vẻ muốn nói nên chẳng dây dưa nữa, bọn họ tiếp tục uống bia điên cuồng náo loạn.

Hạ Tử La rơi vào trầm mặc, không biết qua bao lâu cô quay đầu nhẹ nhàng hỏi bạn học bên cạnh: “Tần Phong của trường chúng ta, các cậu đã từng nghe nói qua chưa?”

“Chưa từng nghe qua.” Đáp án này nằm trong dự đoán.

Lúc này, chủ tịch hội đang uống bia đột nhiên ngoảnh lại nói: “Tần Phong? Không phải là sinh viên phong vân của trường chúng ta nhiều năm về trước sao? Lúc anh ta còn học luôn đứng trong danh sách top mười

trong bốn năm trời. Là ngôi sao học trưởng của trường chúng ta, năm đó tôi tốt nghiệp anh ta còn về trường làm báo cáo tốt nghiệp. Giờ ngẫm lại cũng hai ba năm rồi.”

Trái tim Hạ Tử La như bị bóp chặt, cơ thể được chiếc váy dài bao quanh hơi phát run, sự mờ mịt ướt át trong đôi mắt không biết từ đâu đã bắt đầu tràn ra.

“À, vậy sau đó anh ta đi đâu?”

“Nghe các thầy cô nói được cử đến Harvard học tiếp, hiện tại hình như đang học tiến sĩ tại MIT! Tính ra sang năm sẽ tốt nghiệp.” Học trưởng say khướt mở nửa con mắt vừa nhớ lại vừa nói. Đột nhiên anh ta nhấc lên mí mắt say sưa kia, tò mò nhìn Hạ Tử La, đổi đề tài: “Tử La, em quên biết học trưởng Tần sao? Hai người cách nhau nhiều năm như vậy, em làm sao quen biết anh ta?”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoa-tu-dang>